

seskursen, hvis de nævnte betingelser i øvrigt er opfyldt.

Knæklån

36. Fordringer, for hvilke der på forhånd er aftalt forrentning med forskellige rentesatser for adskilte perioder af løbetiden, kaldes ofte knæklån. Ved disse fordringer skal den forud aftalte rentesats for alle perioder af løbetiden mindst være lig med den mindsterente, der er gældende ved stiftelsen. I modsat fald er kursgevinsten skattepligtig.

Udbyttegivende gældsbreve

37. Ved udbyttegivende gældsbreve opnår kreditor ret til en rente, hvis størrelse helt eller delvis er afhængig af virksomhedens indtjening. De udbyttegivende gældsbreve er også omfattet af kursgevinstloven. For at sådanne gældsbreve kan anses for at opfylde mindsterentekravet, skal den til enhver tid gældende rente opfylde mindsterentekravet på stiftelsestidspunktet.

Dette krav kan opfyldes ved i gælds brevet at fastsætte en minimumsrente, det svarer til mindsterenten på udstedelsestidspunktet.«

Som nævnt i pkt. 25 i Skatteministeriets cirkulære nr. 134 af 29. juli 1992 anses et debitorskifte, som kræver kreditors godkendelse, for at være stiftelse af en ny forpligtelse, mens debitorskifte, som kan ske uden særlig aftale mellem kreditor og debitor, ikke anses for påtagelse af en ny forpligtelse. Som et eksempel på sidstnævnte situation nævnes debitorskifte på realkreditlån. Praksis vedrørende realkreditlån har imidlertid ændret sig. Hvor hovedreglen tidligere var, at realkreditinstitutterne ikke foretog en individuel kreditvurdering af den nye debitor, er hovedreglen i dag, at realkreditinstitutterne foretager en kreditvurdering i hvert enkelt tilfælde, og at godkendelsen af debitorskiftet sker på dette grundlag.

Da det fortsat bør være sådan, at debitorskifte på realkreditlån ikke skal anses for påtagelse af en ny forpligtelse med deraf følge nye krav til opfyldelse af mindsterenten, foreslås det i § 14, stk. 3, udtrykkeligt fastsat, at overtagelse af realkreditlån ikke betragtes som påtagelse af en ny forpligtelse.

Endvidere foreslås det, at det udtrykkelig nævnes i bestemmelsen, at tab på andre fordringer end fordringer i pengenering, ikke er fradragsberettiget. Der henvises i øvrigt til Skatteministeriets cirkulære nr. 134 af 29. juli 1992, pkt. 15, der er gengivet ovenfor.

Til § 15

Forslaget svarer til § 7 A i den nuværende kursgevinstlov.

Bestemmelsen indeholder hjemmel til at beskatte personers kursgevinster på fordringer, som erhverves for lånte midler.

Bestemmelsen har alene virkning for blåstemplede fordringer i danske kroner hos fysiske personer, da kursgevinster i andre tilfælde er skattepligtige efter lovens øvrige bestemmelser.

Formålet med bestemmelsen er at hindre arrangementer (såvel organiserede som individuelle), som udnytter den forskellige skattemæssige behandling af renteudgifter på lån og kursgevinster på blåstemplede fordringer. Bestemmelsen tilsigter at hindre arrangementer, hvor blåstemplede fordringer erhverves for lånte midler med den virkning, at den skattepligtige opnår en fradragsberettiget nettorenteuudgift og en delvis skattefri kursgevinst. Arrangementer af denne type giver typisk et negativt resultat før skat, men et positivt resultat efter skat ved beskatning efter mindsterentebestemmelsen.

Bestemmelsens indhold og praksis er beskrevet i Skatteministeriets cirkulære nr. 134 af 29. juli 1992, pkt. 39-40.

»39. Afgørelsen af, om fordringer er erhvervet for lånte midler, sker efter to afgrænsningskriterier, jf. § 7 A, stk. 2. For det første anses lånefinansieret erhvervelse at foreligge, hvis sammenhængen mellem erhvervelse og låneoptagelse klart fremgår af omstændighederne ved erhvervelsen. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis et obligationskøb og låneoptagelse sker gennem samme formidler eller udbyder, og obligationerne måske lægges til sikkerhed for lånet.

Erhvervelse for lånte midler anses for det andet at foreligge i tilfælde, hvor den skattepligtige i forbindelse med erhvervelsen har optaget lån, der står i åbenbart misforhold til det kapitalbehov, som den skattepligtiges øvrige virksomhed eller privatforbrug betinger. Om der foreligger et åbenbart misforhold, må bero på en konkret vurdering af lånets størrelse på baggrund af den skattepligtiges økonomiske forhold i øvrigt.

40. § 7 A, stk. 3, indeholder to betingelser for beskatning efter særbestemmelsen, som vil undtage en række situationer, hvor personer uden skattemæssig begrundelse eller fordel erhverver obligationer for lånte midler. Beskatning efter § 7 A finder for det første ikke sted, hvis den skattepligtige godtgør, at